

РЕШЕНИЕ

№ 6501

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6816** по описа за **2021** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез пълномощник адв. А., срещу решение от 05.05.2021г., постановено по НАХД № 15263/2020г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав. С това съдебно решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 509537-F530090/04.05.2020г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ С. в Централно управление на НАП, с което на основание чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДДС, на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, издадена от министъра на финансите.

С доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение касаторът претендира неговата отмяна, както и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. А., която поддържа касационната жалба на заявените основания.

Ответникът – ЦУ на НАП, чрез процесуален представител юрк. Й., взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна.

В производството пред въззивния съд, въз основа на приобщения по делото доказателствен материал, е установена следната фактическа обстановка:

На 11.11.2019г. длъжностни лица от приходната администрация извършили проверка на търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС – кафе-бар „Паваж“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При проверката било констатирано, че в обекта функционират 2 броя фискални устройства /ФУ/ модел Д. – FP 2000 с ИН на ФУ DT 790910 и ИН на ФП 02790910 и ФУ модел Д. – FP 1000 KL с ИН на ФУ DT 643186 и ИН на ФП 02643186. Двете фискални устройства притежавали операциите „служебно въведени суми“ и „служебно изведени суми“. Извършена била съпоставка между фактическата касова наличност /пари в брой/ и касовата наличност по документи от ФУ. Преброената по банкноти и монети /съгласно изготвен опис от бармана в обекта/ касова наличност при започване на проверката била в размер на 355,60 лв., а в отпечатаните Дневен X отчет от всяко ФУ имало отразен оборот от продажби до момента общо в размер на 330,80 лв. Констатираната отрицателна разлика в касовата наличност в размер на 24,80 лв. представлявала извеждане на пари от касата извън случаите на продажба, което не било отразено на ФУ чрез функцията „служебно изведени суми“, макар да било установено, че и двете ФУ притежават функция „служебно изведени суми“. В случая не било изпълнено задължението за отразяване на промяната на касовата наличност – извеждане на пари от касата, с което били нарушени реда и начина на водене на отчетност в обекта.

За резултатите от проверката е съставен Протокол за извършена проверка № 0400110/11.11.2019г., въз основа на който е съставен АУАН № F530090/05.12.2019г. срещу [фирма] за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ. Въз основа на АУАН, при идентично словесно описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, началникът на отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП е издал процесното НП, с което на търговеца е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДДС.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН. Приел е, че твърдяното нарушение се явява доказано по несъмнен начин, като не са налице основания случаят следва да се квалифицира като маловажен.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено със закона.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС правилно е установил фактическата обстановка. Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция, която, на основание чл. 221, ал. 2, пр. последно АПК, препраща към тях.

Съответни на доказателствата по делото са изводите на съда, че търговецът е нарушил чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Тази разпоредба задължава

извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ да се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Горепосочената разпоредба е част от установения ред за регистрация и отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. Нормата има за цел създаването на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби, както и от служебно извършени въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент. В случая е безспорно установено, че и двете ФУ са разполагали с функцията „служебно изведени суми“, но въпреки това не е била регистрирана промяната на касовата наличност - извеждане на пари от касата, с което е нарушена разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. Въпреки че нарушението е формално, без видим вредоносен резултат, задълженията на търговеца, произтичащи от ЗДДС и Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ, са императивни и всяко неизпълнение, представлява нарушение на установения правов ред по отношение на фискалната система.

Доколкото в хода на административнонаказателното производство е установено, че нарушението не е довело до неотразяване на приходи, законосъобразно на търговеца е наложена имуществена санкция на основание чл. 185, ал. 2, изр. второ във вр. с чл. 185, ал. 1 от ЗДДС.

Съставът на касационната инстанция изцяло споделя изводите на въззивния съд, че не се налице основания случаят да се квалифицира като маловажен, тъй като се касае за формално нарушение, което не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид.

Съдът не споделя доводите на касатора, че установената разлика в касовата наличност се дължи на това, че се касае за търговски обект - кафе-бар, при което клиентите на заведението не заплащат на момента сумите, за които вече е издаден фискален бон, т.е. че констатираната разлика е свързана с продажби. Тези твърдения не са подкрепени с каквито и да било доказателства. Несъстоятелни са оплакванията, че въззивният съд не е обсъдил голяма част от представените доказателства, просто защото такива не са представени. По делото единствено е установено, че по време на проверката заведението е продължило да работи. Неотнормено, а и недоказано е обстоятелството, че заведението е било изключително натоварено и пълно с клиенти. Дори и това да е било така, видно от съставения протокол за извършена проверка, последната е започнала в 15:00 часа и е приключила в 16:25 часа, т.е. търговецът е разполагал с достатъчно технологично време, през което да събере сумите от клиентите на заведението.

Констатираното нарушение е формално, като за съставомерността му е достатъчно да се установи наличието на промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) извън случаите на продажби. В случая по делото не са представени надлежни доказателства, които да опровергават фактическите констатации на контролните органи, че се касае за промяна на касовата наличност извън случаите на продажби, поради което и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на търговеца.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение,

определено в размер на 80 лв., на основание чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.05.2021г., постановено по НАХД № 15263/2020г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на Национална агенция за приходите сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: